

og Regnskabsaaret bestemt til at følge Kalenderaaret. Men da man mod Forventning ingen Statshjælp erholdt de første Aar, blev man nødt til at arbejde med Laan, indtil Medlemsbidragene forfaldt; og da det første Statsbidrag tilstodes Moseindustri-Foreningen paa Finansloven for 1904—05, betragtedes det — vist ret naturligt — som Bidrag for Foreningens Regnskabsaar 1904. Statsbidraget udbetales imidlertid kvartalsvis, følgelig maatte April-Raten benyttes til Dækning af Udgifter i Januar Kvartal, Juli-Raten for April o. s. fr.; man var stadig forud med Udgifterne, og Laan vare derfor fremdeles nødvendige. Ved Ændringen af Lovene paa Generalforsamlingen i Thisted, den 28. Februar i Fjor, ophævedes Kategorien „aktive“ Medlemmer, og der var nu intet til Hinder for at forlade Kalenderaaret som Regnskabsaar, og da det af Hensyn til Statsbidraget syntes naturligt at følge Finansaaret, foretoges ogsaa denne Ændring. Derved afskar man ganske vist Muligheden for fremtidig at kunne benytte Statsbidragets April-Rate til Januar Kvartals Udgifters Dækning; men man haabede paa ved Bevillingsmyndighedernes Velvillie at kunne komme over denne Vanskelighed og derved tillige naa ind i ønskeligere Pengeforhold.

Det erkendes, at man *kan* blive ved at arbejde paa samme Maade, indtil Selskabet mulig opløses, men da vil man nødvendigvis komme til at staa med en Gæld, som dog paa en eller anden Maade maa dækkes. Saa længe Selskabet virker, vil det fornødne Laan nok altid kunne faas, men det medfører en aarlig Renteudgift, som der er al Anledning til at ønske sparet. Ogsaa af den Grund ønsker Selskabet, at den attraaede Efterbevilling af 2,555 Kr. maatte kunne tilstaaes det.

Det andet Andragende gik ud paa at opnaa en Forøgelse af det aarlige Statsbidrag fra 8,000 til 12,000 Kroner, og i den Anledning gav man en ret vidtløftig Redegørelse for Selskabets Forhold for derved om muligt at bibringe Ministeriet et noget lysere Syn paa Selskabet og dets Gerning, end det kunde antages hidtil at have haft. Først fremhævedes det imidlertid, at det var blevet Selskabet klart, at dets Arbejde i det væsentligste maatte grundes paa den Understøttelse, Staten vilde tilstaa det, og da det havde vist sig, at denne Understøttelse langt fra havde svaret til de Ønsker, Selskabet havde næret, havde det medført en stadig Omarbejdning og Reducering af de lagte Arbejdsplaner, hvilket havde hidført Usikkerhed i det hele Arbejde og hemmet Selskabets Virksomhed samt trykket de Mænds Mod, der gerne vilde arbejde for Selskabets Sag. Medlemstallet var i 1906: 444, der betalte i Medlemsbidrag 2,200 Kroner, Statsbidraget var 8,000 Kroner.

Det hedder videre i Andragendet, at Danmark er det eneste Land, hvor der ensidig arbejdes paa Mosernes industrielle Udnyttelse. I alle andre Lande gælder Arbejdet for Moserne lige saa vel Kultivering som det industrielle Brug, og dette øger selvfølgelig i høj Grad Interessen, men da Det danske Hedeselskab bestemt vægrede sig ved at give sig af med Moseindustrien, maatte det forsøges, om det lod sig gøre at samle Kræfter nok til at løfte denne Sag. Moseselskabets Bestyrelse tror paa, at det lader sig gøre, men hertil vil behøves en kraftig Støtte fra Statsmyndighederne. Man har ved Afholdelse af offentlige Møder med Foredrag og ved Udflugter til Mose-egne samt ved Udgivelse af Smaaskrifter og et Medlemsblad arbejdet for at sprede Kendskab til Sagen, og der er ogsaa vakt en ret omfattende Bevidsthed hos Befolkningen om, at Landet i Moserne besidder en betydelig Indtægtskilde.

Der er dernæst lagt Vægt paa at faa oplyst, hvilke Mængder af Tørvemateriale Landet ejer, og i hvilken Grad det egner sig til Brændsel. Dette sker ved systematisk Undersøgelse, der efterhaanden skulde omfatte samtlige Moser, og hvis Resultat skulde blive et fuldstændigt Overblik over Mængden og Kvaliteten, saa at man ved Hjælp af en Statistik over Tørvetilvirkningen og Tørveforbruget til enhver Tid kunde være i Stand til at opgive Mosernes Status. Det har hidtil paa Grund af manglende Midler kun været muligt at undersøge Moserne ved Sparkær og Størstedelen af Aamosen, omtrent 5,000 Tdr. Land, men for dog i en nærmere Fremtid at vinde noget Overblik over Moserne blev der i 1905 paabegyndt en Rekognoscering, som omfattede omtrent 9,000 Tdr. Land Moser og Kær i Skern Aas vestre Opland, og denne Rekognoscering vil blive fortsat. Efter Anmodning af Ejere af mindre Dampkedler paa Landet, som ønskede at gaa fra Stenkulsfyring til Tørvefyring, er der undersøgt et større Antal Dampanlæg. Ved en Del af disse er det blevet muligt med Fordel at gaa over til Brugen af Tørv, men ved de fleste maa man vedblive at benytte Stenkul, indtil en Udveksling af Kedlen kan finde Sted.